

Saafernt man altsaa vil lægge de sidste 6 Aars Erfaring til Grund for sin Beregning, viser det sig, at den færøiske Handel ikke længere drives med Fordel for Statskassen, og at det derfor ogsaa i finantiel Henseende vil være det rigtigste at realisere den snarest muligt. De Pensioner, som herved ville falde Statskassen til Last, kunne ikke blive betydelige, og Omkostningerne ved Dernes Administration ville næsten ganske blive dækkede ved Indtægterne af det fgl. Jordegods paa Færøerne, som maaskee endog vil stige i Værdi, naar Handelen frigives.

I Grønland ere Forholdene ikke lidet forskellige. Den Befolkning, som lever der, staaer endnu paa saa lavt et Trin af aandelig Udvikling, at det neppe vilde være til dens eget Lær, om den i den nærmeste Fremtid blev sat i fri Forbindelse med de civiliserede Nationer. Grønlandernes Eiendomsbegreber ere endnu saa faa, deres Overtro og Bankundighed saa stor, deres Underkastelse under oieblikkelige Tilskyndelser og Mangel paa Fremsynethed saa fuldstændig, at de neppe kunne siges at staae meget over de aldeles vilde Nationer i disse Henseender. Det er derfor høist sandsynligt, at det under en fri Samfærdsel vilde gaae dem, ligesom det er gaaet de øvrige vilde Nationer, der have beboet et Land, som var Sædet for en værdifuld Production; de vilde blive gjort til Gjenstand for vindeslyge Menneffers Speculationer, deres Moraltet vilde blive undergrævet og deres Stamme udryddet. Dette kan imidlertid den danske Regjering og det danske Folk ikke tilstede, efter paa saa mange Maader at have givet Grønlanderne Tilfagn om Beskyttelse, og der vil derfor neppe for det Første kunne blive Spørgsmaal om Handelsens Frigivelse. Paa den anden Side maa det fastholdes som en bestemt Pligt for Bestyrelsen, stadig at have Blikket vendt imod en saadan Frigivelse som det Maal, hvorefter der bør stræbes, og som engang maa naaes, og at lade en Stræben efter dette Formaal træde stærkere frem, end den hidtil har gjort, i Regjeringens Foranstaltninger. Vi ville paa dette Sted ikke omtale Regjeringens Bestræbelser for at udbrede den christelige Religion hos Grønlanderne, uagtet de i flere

Henseender synes mindre vel anlagte, og neppe endnu have baaret saa gode Frugter for Folkets Cultur, som man maatte haabe og vente; thi en omfattende Bedømmelse heraf kræver Forarbejder, som endnu ikke ere tilstede. Derimod kunne vi ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa de Grundsætninger, hvorefter Handelen paa Grønland drives, da disse i mange Punkter stride imod de Hensyn, som maatte tages, naar man for Alvor igjennem Handelen vilde stræbe efter at ophjælpe Nationen. De Varer, som fra Moderlandet udsendes til Grønland, blive ikke solgte der til den Pris, som udkommer, naar man til Indkjøbsprisen i Moderlandet lægger Omkostningerne ved deres Oversending og en moderat Handelsfordel, endnu mindre til den Pris, hvori de vilde komme til at staae, naar Handelen var fri, saa at de kunde direkte overføres til Grønland fra de Steder, hvor de vare billigst at indkjøbe, og hvorfra de med mindst Omkostninger kunde forsendes. Indkjøbsprisen i Danmark lægges til Grund, og til denne føies en Procentstørrelse, som bestemmes uafhængigt af Fragtomkostninger, Indsvinding, Consumtionsgodtgjørelser og de øvrige Hensyn, som en Handelsmand under sædvanlige Omstændigheder har at tage. Derimod tages der Hensyn til, om Varerne ere saadanne, som ubelukkende, eller idetmindste væsentlig, consumeres af Handelsens Betjente og de øvrige i Grønland bosatte Europæere; for disse forhoies Varernes Pris med 20 eller 25 pCt. eftersom de ere spilselige Varer eller Commissionsgods. De Varer derimod, som væsentligst ere bestemte for Grønlandere, deles i 3 Classer; de saakaldte Nødvendigheds- Artikler, hvortil især regnes Skydevaaben, Tramatiale og visse Arter af Kramvare og Isenfram, forhoies kun med 12 pCt. over Indkjøbsprisen; den 2den Klasse dannes af de saakaldte nyttige Artikler, hvortil regnes de fleste Lærreds- og Bomuldstøier, adskillige Isenfram- og Råndestøber-Varer, Tobak, Ribetøier og Flasker; disse Varer belastes med 30 pCt. af Indkjøbsprisen; i den 3die Klasse findes hvad man har kaldt Overdaadigheds- Artikler, hvortil, foruden en Del Pyntesager, Billede, Legetøi og Spille endnu regnes Lærtøi,